

regeringen får sin vilje. Jeg kan berolige hr. Jens Vibjerg med, at det gør regeringen.

Så kan jeg egentlig ikke forstå det, eller måske kan jeg det alligevel, for hr. Jens Vibjerg beskæftiger sig med de her to systemer og roder uigennemskueligt i det, og det har hr. Jens Vibjerg ret i sådan lige ved et førstehåndsindtryk, men som jeg også sagde i min ordførertale: Dykker man ned i det, så er der nogle meget klare og præcise linjer og forenklinger på mange områder. Det bekræfter mig lidt i, hvad jeg sagde før under den tidligere debat, nemlig at det nok kniber med at få de kigget de her lovforslag ordentligt igennem.

Hr. Jens Vibjerg siger noget om, at vægtningen viser, at det er interesser, der styrer. I én forstand ja, for store, brede samfundsinteresser har i årevis peget på et kæmpestort behov for at løfte de dårligst uddannede og tilgodesede dem, så det er – det har hr. Jens Vibjerg ret i – meget brede interesser i dette samfund, der har bedt om det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er tiden gået, og så er det hr. Aage Frandsen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Jens Vibjerg fremførte et synspunkt, som vi også har hørt Venstres ordfører fremføre til nogle andre lovforslag, nemlig at det var et problem, at man havde arbejdsmarkedsuddannelse og uddannelse for voksne i to forskellige ministerier. Det var et problem.

Så vil jeg godt spørge: Da Venstre var en del af regeringen fra 1982-1993, var det da også et problem? Hvis det var et problem dengang, hvorfor sørgede man så ikke for at få ordning på det dengang? Og i øvrigt undrer jeg mig lidt over, at Venstre, når man slår de to ting sammen, ikke har én arbejdsmarkedsuddannelsesordfører, voksenuddannelsesordfører, der dækker det hele. Sådan har vi det i SF. Vi ser helhederne, men det kan jeg forstå at Venstre ikke gør.

Mit næste spørgsmål er: Hvis man vil voksenuddannelse, hvis man vil arbejdsmarkedsuddannelse – og hvis svaret er ja – hvordan så med finansieringen? Jeg kan kun se tre muligheder: Enten brugerbetaling, hvor det er arbejdsgiveren eller lønmodtageren, der betaler, eller – som den anden mulighed – Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering, som er foreslå-

et, eller at det som den tredje mulighed er staten, altså skatteforhøjelser.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Til hr. Carsten Hansen vil jeg sige: Det er klart, at i debatten kommer trækkeffekten til at veje meget, fordi man fra regeringens side stort set har set bort fra den.

Der er ingen tvivl om, at for Venstre er det også vigtigt at satse på de kortudannede, og det har vi sagt. Vi sagde også under alle forhandlingerne i efteråret, at det selvfølgelig er vigtigt, og at det er her, vi skal gøre den store indsats, men vi skal også bruge kræfter på folk, der har fået en uddannelse og en videregående uddannelse. Vi har alle behov for at blive efteruddannet, videreuddannet.

Så spørger hr. Carsten Hansen også: Hvem har glæde af, at medarbejderne uddanner sig? Det har både medarbejdere og virksomheder. Sådan er det. Det kan så også få mig til at svare på hr. Aage Frandsens spørgsmål om betaling, for det var noget af det, vi var inde på i efteråret: Vi er også indstillede på, at når man bruger systemet, så skal man komme med nogle penge, og det vil sige, at det er dem, der har fornøjelse af at gå på kursus, der skal komme med nogle penge. Det er ikke et enten-eller, det er et både-og. Vi forestiller os altså, at staten kommer med hovedparten af pengene, og at de, der så bruger systemet, kommer med nogle af pengene, for det giver også en kvalificeret efterspørgsel efter de tilbud, der er.

Så giver hr. Dyrlund mig ret i, at systemet nu er rodet og uoverskueligt, men at man, hvis man sætter sig ind i systemet, kan overskue det. Men voksenuddannelsessystemet er jo ikke bare for en elite, der kan sætte sig ind i alle detaljer i det her. Det er jo for den brede befolkning, og derfor skal det være et system, som de mindre virksomheder og medarbejderne kan overskue, ellers gør de ikke brug af systemet.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg havde jo nogle spørgsmål, der mindede lidt om dem, som hr. Aage Frandsen kom med, men blev så skånet for nogle af delene, for jeg tillod mig at tage det udgangspunkt, at Venstre også vil voksenuddannelse. Jeg tillod mig at forstå ordførertalen sådan, at det ikke var et spørgsmål. Så hvis det er en given ting, at der